
**WYGAŚNIĘCIE ZEZWOLENIA NA
PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI
GOSPODARCZEJ W SPECJALNEJ STREFIE
EKONOMICZNEJ – UWAGI NA TLE
NOWELIZACJI USTAWY O SPECJALNYCH
STREFACH EKONOMICZNYCH**

Specjalne strefy ekonomiczne (dalej: SSE) przyczyniły się do przeprowadzenia bezprecedensowej, udanej transformacji gospodarczej z gospodarki centralnie sterowanej do gospodarki rynkowej oraz pozwoliły na utrzymanie wzrostu gospodarczego w Polsce w ciężkich czasach kryzysu gospodarczego.

W chwili obecnej, SSE zachowały swoją rolę, umożliwiając przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej na preferencyjnych zasadach, a tym samym umożliwiając im tworzenie nowych miejsc pracy, a także realizację innych celów SSE.

Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie SSE (dalej: zezwolenie strefowe) okazało się na przestrzeni lat skutecznym instrumentem udzielania pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego²⁹. Proces wchodzenia przez przedsiębiorcę do SSE, tj. uzyskiwania zezwolenia strefowego jest wieloetapowy i wiąże z licznymi interesującymi zagadnieniami prawnymi, ekonomicznymi oraz podatkowymi. Tym niemniej, bardzo istotne i ciekawe są procedury zmierzające do „wyjścia” przedsiębiorcy z SSE.

Takimi procedurami są cofnięcie zezwolenia strefowego oraz stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia strefowego. Stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia strefowego jest szczególnie interesującą instytucją prawną, ponieważ w ostatnich czasach zostało poddane głębokiej nowelizacji, która weszła w życie 6 stycznia 2015 r.

Celem niniejszego artykułu jest porównanie obecnie obowiązującej regulacji dotyczącej wygaśnięcia zezwolenia strefowego, tj. regulacji wprowadzonej ustawą nowelizującą SSE do regulacji wcześniej obowiązujących³⁰. Taka analiza będzie stanowić płaszczyznę do wysunięcia

---

²⁹ Szerzej piszę o specjalnych strefach ekonomicznych w P. Sancewicz, *Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w specjalnej strefie ekonomicznej z uwzględnieniem procedur udzielania pomocy publicznej* [w:] praca zbiorowa B. Popowska (red.), *Swoistość procedur publicznego prawa gospodarczego*, Poznań 2013 s. 171-200.

³⁰ Na temat wcześniejszej regulacji dotyczących wygaśnięcia zezwolenia strefowego pisałem w P. Sancewicz, *Wygaśnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w specjalnej strefie ekonomicznej*, seria Prawo i Administracja, t. IX, Piła 2010, s. 243–253.

wniosków, która regulacja lepiej realizuje cele SSE oraz jest korzystniejsza z punktu widzenia korzystania przez przedsiębiorców z pomocy publicznej.

Charakter prawny specjalnych stref ekonomicznych

Specjalne strefy ekonomiczne to wyodrębnione zgodnie z przepisami ustawy, niezamieszkała część terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na której terenie może być prowadzona działalność gospodarcza na zasadach określonych ustawą (art. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, dalej: „ustawa o SSE”³¹). Zgodnie z jednolitym poglądem doktryny, SSE stanowią obszary specjalne (zwany również strefą specjalną)³². Jest to specyficzna konstrukcja prawna, stworzona przez doktrynę prawa administracyjnego oraz publicznego prawa gospodarczego, której istotą jest swoisty reżim publicznoprawny związany ze szczególnym wyodrębnieniem określonych obszarów państwa³³.

Jak postanowiono w art. 3 ustawy o SSE, specjalne strefy ekonomiczne zostały ustanowione w celu przyspieszenia rozwoju gospodarczego części terytorium kraju, w szczególności przez: 1) rozwój określonych dziedzin działalności gospodarczej; 2) rozwój nowych rozwiązań technicznych i technologicznych oraz ich wykorzystanie w gospodarce narodowej; 3) rozwój eksportu; 4) zwiększenie konkurencyjności wytwarzanych wyrobów i świadczonych usług; 5) zagospodarowanie istniejącego majątku przemysłowego i

---

³¹ T. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 282 z późn. zm.

³² P. Sancewicz, dz. cyt., *Zezwolenie...*, s. 172. P. Sancewicz, dz. cyt., *Wygaśnięcie zezwolenia...*, s. 241-252.

³³ Z. Leoński, *Problematyka administracyjnoprawna tzw. stref specjalnych* [w:] *Materialne prawo administracyjne*, Warszawa 2006, s. 162. Podobnie L. Zacharko, *Wybrane refleksje nad istotą sfery specjalnej w prawie administracyjnym, jej rodzajami i implikacjami w sferze skutków prawnych* [w:] praca zbiorowa J. Supernat (red.), *Między tradycją a przyszłością w nauce prawa administracyjnego: księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Janowi Bociowi*, Wrocław 2009, s. 793; M. Ofiarska, *Specjalne strefy ekonomiczne w Polsce. Zagadnienia publicznoprawne*, Szczecin 2000, s. 15 i nast. oraz s. 39 i nast.; P. Otawski, *O koncepcji obszaru specjalnego* [w:] praca zbiorowa R. Budzinowski (red.), *Prawo i Administracja*, Tom II, Piła 2003, s. 266 i nast.; E. Kędra, *Specjalne strefy ekonomiczne w Polsce jako forma pomocy regionalnej państwa*, [w:] praca zbiorowa Pikulski (red.), W. Pływaczewski (red.), J. Dobkowski (red.), *Przemiany doktrynalne i systemowe prawa publicznego*, Olsztyn 2002, s. 196; J. Grabowski, *Specjalne strefy ekonomiczne. Charakterystyka prawna*, „*Studia Iuridica*” 1996, nr XXXII, s. 73; M. Smaga, *Zezwolenie na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej*, [w:] praca zbiorowa E. Knosala (red.), A. Matan (red.), G. Łaszczyca (red.), *Prawo administracyjne w okresie transformacji ustrojowej*, Kraków 1999, s. 489; M. A. Waligórski, *Administracyjnoprawna reglamentacja działalności gospodarczej w tzw. specjalnych strefach ekonomicznych*, „*Studia Prawnicze*” 1997, nr 2, s. 15; K. Horubski, *Prawne warunki inwestowania w specjalnych strefach ekonomicznych* [w:] praca zbiorowa R. Biskup (red.), M. Ganczar (red.), *Warunki podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w rejonach przygranicznych Polski i Ukrainy*, Lublin 2007, s. 130; A. Dobaczewska, *Specjalne strefy i obszary gospodarcze* [w:] A. Powalowski (red.), *Publiczne prawo gospodarcze*, Warszawa 2011.

infrastruktury gospodarczej; 6) tworzenie nowych miejsc pracy; 7) zagospodarowanie niewykorzystanych zasobów naturalnych z zachowaniem zasad równowagi ekologicznej.

SSE tworzy Rada Ministrów w drodze rozporządzenia na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 4 ust. 1 ustawy o SSE)³⁴. W Polsce, w drodze rozporządzeń Rady Ministrów ustanowiono 14 SSE³⁵.

Istota zezwolenia strefowego

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o SSE, podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej (dalej: „zezwolenie strefowe”).

W wyniku nowelizacji, dokonanej ustawą nowelizującą z 2000 r.³⁶, która weszła w życie 1 stycznia 2001 r. istotnej zmianie uległ charakter prawny zezwolenia strefowego³⁷. Do 1 stycznia 2001 r. zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy stanowiło środek reglamentacji działalności gospodarczej przez państwo; było podstawą prawną do podejmowania działalności na terenie

Istotą obszarów specjalnych jest swoisty reżim publicznoprawny związany ze szczególnym wyodrębnieniem określonych obszarów państwa

³⁴ Z praktycznego punktu widzenia warto zauważyć, że w obecnym stanie prawnym rozszerzenie granic SSE wymaga każdorazowo zgody Rady Ministrów.

³⁵ Por. przykładowo rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie wałbrzyskiej specjalnej strefy ekonomicznej (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1055 z późn. zm.); rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie katowickiej specjalnej strefy ekonomicznej (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 229 ze zm.); Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie kostrzyńsko-słubickiej specjalnej strefy ekonomicznej (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1714 z późn. zm.).

³⁶ Ustawa z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 2000 r., Nr 117, poz. 1228 z późn. zm.). Należy dodać, że ta ustawa miała na celu dostosowanie polskich przepisów dotyczących SSE do wymogów unijnych w zakresie pomocy publicznej – por. uzasadnienie do projektu ustawy nowelizującej z 2000 r. (Sejm RP III kadencji, Druk sejmowy nr 1705); R. Szulc, *Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych w Polsce*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2001, nr 2, s. 10–18; E. Czerwińska, *Specjalne strefy ekonomiczne w świetle negocjacji z UE*, Kancelaria Sejmu RP, Biuro Studiów i Ekspertyz, Informacja nr 751a; Z. Jurczyk, *Specjalne strefy ekonomiczne w świetle kontroli pomocy publicznej sprawowanej przez Komisję Europejską*, „Prawo Unii Europejskiej” 2004, nr 9, s. 8–10.

³⁷ B. Popowska, *Wieloznaczność terminu „zezwolenie” w świetle ustawodawstwa gospodarczego*, [w:] praca zbiorowa Z. Cieślak, Z. Niewiadomski (red.), *Prawo do dobrej administracji. Materiały ze zjazdu Katedr prawa i postępowania Administracyjnego Warszawa-Dębe 23-25 września 2002 r.*, Warszawa 2003, s. 499 i nast.

SSE³⁸. Przedsiębiorca mógł prowadzić tylko działalność na terenie SSE³⁹, a bezwzględny warunkiem prowadzenia takiej działalności było posiadanie ważnego zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy⁴⁰. Od 1 stycznia 2001 r. działalność na terenie SSE jest wolna – każdy przedsiębiorca może prowadzić na jej terenie działalność gospodarczą, jeśli jednak chce korzystać z regionalnej pomocy publicznej, musi uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej⁴¹. Istotne zmiany weszły również w życie w 2004 r.⁴².

Zgodnie z art. 12 ustawy o SSE, dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych⁴³ lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych⁴⁴. Zwolnienie to stanowi pomoc publiczną, przy czym wielkość tej pomocy nie może przekroczyć jej maksymalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy o SSE⁴⁵.

Podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej (art. 16 ust. 1 ustawy o SSE). Jak stanowi art. 16 ust. 2 ustawy o SSE, zezwolenie strefowe określa przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki dotyczące, w szczególności:

---

³⁸ P. Sancewicz, *Ceny transferowe w specjalnych strefach ekonomicznych ze szczególnym uwzględnieniem sposobu ustalania ceny między jednostką strefową a pozastrefową*, „Kwartalnik Prawo-Społeczeństwo, Ekonomia” 2015, nr 4, s. 85.

³⁹ Por. m. in. M. Ofiarska, dz. cyt., *Specjalne strefy ekonomiczne w Polsce...*, s. 121 i nast.

⁴⁰ P. Sancewicz, dz. cyt., *Ceny transferowe...*, s. 85 i nast.

⁴¹ Tak B. Popowska, dz. cyt., *Wieloznaczność terminu „zezwolenie”...*, s. 499 i nast.; K. Horubski, *Charakter prawny zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej uprawniającego do korzystania z pomocy publicznej [w:] praca zbiorowa L. Kieres (red.), Środki prawne publicznego prawa gospodarczego*, Wrocław 2007.

⁴² A. Michaliszyn, A. Pośniak, *Specjalne strefy ekonomiczne po 1 maja 2004 r.*, „Przegląd Podatkowy” 2004, nr 5, s. 22-24.

⁴³ Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1888 z późn. zm., dalej: „ustawa o CIT”).

⁴⁴ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz.U. z 2016 r., poz. 2032 z późn. zm., dalej: „ustawa o PIT”).

⁴⁵ Rozporządzenie z dnia 10 grudnia 2008 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom działającym na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenach specjalnych stref ekonomicznych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 465 z późn. zm.).

- 1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę przy prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy przez określony czas określonej liczby pracowników;
- 2) dokonania przez przedsiębiorcę na terenie strefy inwestycji o wartości przewyższającej określoną kwotę;
- 3) terminu zakończenia inwestycji;
- 4) maksymalnej wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji i dwuletnich kosztów kwalifikowanych pracy;
- 5) wymagań w zakresie obejmowania SSE gruntów prywatnych⁴⁶.

Zezwolenie strefowe stanowi klasyczną decyzję administracyjną w rozumieniu art. 104 i 107 k.p.a.⁴⁷. Taka decyzja administracyjna jest także klasycznym aktem administracyjnym⁴⁸. Ponadto, należy podkreślić, że w doktrynie przyjmuje się, że ma ona uznaniowy charakter⁴⁹.

Korzystanie z pomocy publicznej

Tak jak wskazano powyżej dochody uzyskane przez przedsiębiorcę z działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej podlegają zwolnieniu z podatku dochodowego⁵⁰.

---

⁴⁶ Zgodnie z art. 5 ust. 3 i 4 ustawy o SSE oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2008 r. w sprawie kryteriów, których spełnienie umożliwia objęcie niektórych gruntów specjalną strefą ekonomiczną (t. j. Dz. U. z 2015, poz. 1473 z późn. zm.).

⁴⁷ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm., dalej: „k.p.a.”).

⁴⁸ Akt administracyjny jako czynność prawna stanowi zmierzające do wywołania bezpośrednich skutków prawnych władcze, kierowane na zewnątrz administracji oświadczenie woli kompetentnego podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, wyrażające rozstrzygnięcie co do konsekwencji prawnych, a więc konsekwencji normy bądź norm generalnych, dla zindywidualizowanego, tak od strony podmiotowej jak i przedmiotowej stanu faktycznego, dotyczące indywidualnie wskazanych podmiotów, wyznaczając im zachowania w konkretnie określonych sytuacjach, w sposób bezpośredni wywołując zamierzony skutek prawny i w ten sposób załatwiają sprawę (Por. K. Ziemiński, *Indywidualny akt administracyjny jako forma prawna działania administracji*, Poznań 2005, s. 516 oraz K. Ziemiński, *Akt administracyjny i jego alternatywy*, [w:] praca zbiorowa J. Zimmermann (red.), *Koncepcja systemu prawa administracyjnego*, Warszawa–Kraków 2007).

⁴⁹ M. Szydło, *Swoboda działalności gospodarczej*, Warszawa 2005, s. 274; K. Horubski, dz. cyt., *Charakter prawny zezwolenia...*, s. 45; Uznanie administracyjne oznacza możliwość kształtowania treści rozstrzygnięcia, określania przez organ administracyjny skutków prawnych treści danego rozstrzygnięcia, określania przez organ administracyjny skutków prawnych danego stanu faktycznego, a więc wyboru zachowania, następstwa prawnego; P. Sancewicz, dz. cyt., *Zezwolenie...*, s. 184.

⁵⁰ Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 63b oraz ust. 5a ustawy o PIT oraz art. 17 ust. 1 pkt 34 oraz ust. 4 ustawy o CIT.

Uzyskując zwolnione dochody z działalności gospodarczej przedsiębiorca korzysta z pośredniej pomocy publicznej⁵¹.

Po poniesieniu nakładów inwestycyjnych i po zakończeniu inwestycji, przedsiębiorcy powinny rozpocząć realizację zysków związanych działalnością w SSE na podstawie zezwolenia strefowego, a tym samym korzystać z pomocy publicznej⁵².

Przez realizację zysków należy rozumieć taką fazę inwestycji, w której przedsiębiorca nie ponosi już nakładów inwestycyjnych, tylko prowadzi działalność operacyjną, która wiąże się w dodatku z generowaniem zysku⁵³. Powyższe jest powiązane z możliwością korzystania z pośredniej pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego⁵⁴.

Należy podkreślić, że ze zwolnienia podatkowego można korzystać wyłącznie wtedy, gdy jest osiągnięty dochód, rozumiany, zgodnie z przykładowo art. 7 ust. 2 ustawy o CIT jako nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania⁵⁵. W wypadku niewykazania dochodu nie będzie można zastosować zwolnienia podatkowego, a tym samym skorzystać z pośredniej pomocy publicznej⁵⁶. Idealnym zatem modelem jest sytuacja, gdy przedsiębiorca wykorzysta całość przysługującego mu zwolnienia podatkowego, a następnie – po wygaśnięciu decyzji o udzieleniu zezwolenia strefowego – kontynuuje działalność gospodarczą na zasadach ogólnych (na terenie SSE lub poza nią)⁵⁷.

Wedle badań z 2011, prowadzonych w odniesieniu do SSE, 62% przedsiębiorców nie osiągnęło zwrotu inwestycji w SSE w formie zwolnienia podatkowego, a ponad 30% przedsiębiorców spodziewa się skorzystać ze zwolnienia podatkowego do końca funkcjonowania SSE w mniej niż 50%⁵⁸. W konsekwencji, niektórzy przedsiębiorcy, wiedząc, że nie zdołają skorzystać z pomocy publicznej decydują się na rezygnację z zezwolenia strefowego, o czym szerzej poniżej.

---

⁵¹ P. Marquardt, *Pomoc publiczna dla małych i średnich przedsiębiorstw*, Warszawa 2007, s. 40.

⁵² Szerzej na temat korzystania ze zwolnienia podatkowego zob. R. Pięta-Mintus, A. Truskolawski, *Specjalne Strefy Ekonomiczne – instrument promowania inwestycji poprzez zwolnienia podatkowe*, „Przegląd Podatkowy” 2009, nr 1, s. 20–27; ponadto na temat ustalania dochodu w SSE zob. J. F. Mika, R. Piekarczyk, *Podatkowe aspekty działalności w specjalnych strefach ekonomicznych*, Wrocław 2012, s. 81 i nast.

⁵³ P. Sancewicz, dz. cyt., *Zezwolenie...*, s. 174.

⁵⁴ Tamże.

⁵⁵ Tamże.

⁵⁶ Tamże.

⁵⁷ Por. R. Pięta-Mintus, A. Truskolawski, dz. cyt., *Specjalne Strefy Ekonomiczne...*, passim.

⁵⁸ Por. *Specjalne strefy ekonomiczne – Edycja 2011*, P. Barański (red.), Warszawa 2011, s. 42–43; por. też P. Tynel, *Specjalne strefy ekonomiczne po 2020 roku. Analiza dotychczasowej działalności oraz perspektywy funkcjonowania*, Warszawa 2011.

Rezygnacja z zezwolenia strefowego

Niektórzy przedsiębiorcy, wraz z nadejściem do Polski światowego kryzysu ekonomicznego utracili rentowność, w konsekwencji przestając generować dochody, które pozwalałyby na skorzystanie z pomocy publicznej w formie zwolnienia podatkowego⁵⁹.

Biorąc pod uwagę powyższe niektórzy przedsiębiorcy decydują się na rezygnację z zezwolenia strefowego. Ponadto, przyczyną wycofania się z inwestycji strefowej jest przykładowo chęć restrukturyzacji działalności gospodarczej – przedsiębiorcy dokonują połączeń przedsiębiorstw lub centralizują działalność w jednej, najbardziej sprzyjającej lokalizacji.

Nie jest dopuszczalne, aby przedsiębiorca po prostu zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w strefie – zgodnie z art. 19 Ustawy o SSE możliwe jest przeprowadzenie procedury zmiany⁶⁰, cofnięcia albo wygaśnięcia decyzji⁶¹. W sytuacji, gdy przedsiębiorca podejmie likwidację i zaprzestanie działalności, nie podejmując przy tym działań zmierzających do uregulowania swojej sytuacji prawnej w SSE, to zgodnie z art. 19 ust. 3 ustawy o SSE zezwolenie strefowe może zostać cofnięte przez ministra właściwego do spraw gospodarki⁶².

W razie cofnięcia zezwolenia strefowego podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego (art. 17 ust. 5 ustawy o CIT)⁶³. W przypadku cofnięcia zezwolenia strefowego przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu pomocy publicznej, udzielonej zgodnie z ustawą o SSE. Do dnia zwrotu tej pomocy przedsiębiorcy nie może zostać udzielone nowe zezwolenie (art. 12b ust. 1 ustawy o

---

⁵⁹ P. Sancewicz, dz. cyt., *Wygaśnięcie zezwolenia...*, s. 241.

⁶⁰ Zgodnie z art. 19 ust. 4 ustawy o SSE, minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, zmienić zezwolenie, przy czym zmiana nie może: 1) dotyczyć obniżenia poziomu zatrudnienia, określonego w zezwoleniu w dniu jego udzielenia, o więcej niż 20%; 2) skutkować zwiększeniem pomocy publicznej; 3) dotyczyć spełnienia wymagań odnoszących się do inwestycji realizowanej na gruntach prywatnych.

⁶¹ Tamże, s. 241-242.

⁶² Tamże. Zgodnie z art. 19 ust. 3 ustawy o SSE, zezwolenie strefowe może być cofnięte albo zakres lub przedmiot działalności określony w zezwoleniu może zostać ograniczony, jeżeli przedsiębiorca: 1) zaprzestał na terenie strefy prowadzenia działalności gospodarczej, na którą posiadał zezwolenie, lub 2) rażąco uchybił warunkom określonym w zezwoleniu, lub 3) nie usunął uchybień stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 18, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki, lub 4) wystąpił z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia albo ograniczenie zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

⁶³ Analogiczna regulacja została wprowadzona do art. 21 ust. 5b ustawy o PIT.

SSE). W odniesieniu do cofnięcia zezwolenia strefowego, naczelnik urzędu skarbowego⁶⁴, określa w drodze decyzji kwotę pomocy podlegającą zwrotowi pomniejszoną o kwotę należnego podatku ustalonego zgodnie z art. 21 ust. 5b ustawy o PIT lub art. 17 ust. 5 ustawy o CIT (art. 12b ust. 3 ustawy o SSE). Należy podkreślić, że w zakresie cofnięcia zezwolenia strefowego nie wprowadzono omawianą nowelizacją generalnych zmian, natomiast zmiany w odniesieniu do wygaśnięcia zezwolenia strefowego mają zasadniczy charakter, stąd też ta instytucja będzie przedmiotem dalszego omówienia.

Wygaśnięcie zezwolenia strefowego

W związku z nowelizacją ustawy o SSE, która weszła w życie 6 stycznia 2015 r.⁶⁵ w sposób istotny zmieniły się kwestie związane z wygaśnięciem zezwolenia strefowego. Zmiany polegają przede wszystkim na ograniczeniu możliwości stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego do przesłanek wskazanych w ustawie.

Wcześniej bowiem, regulacja dotycząca stwierdzenia zezwolenia strefowego była bardzo lakoniczna i pojawiały się poglądy o luce prawnej w tym zakresie⁶⁶. W praktyce, o stwierdzeniu lub odmowie stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego decydował minister właściwy do spraw gospodarki, korzystając z szerokiego uznania administracyjnego w tym zakresie.

W poprzednim stanie prawnym jedyna regulacja dotycząca stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego przewidywała w art. 19 ust. 5 ustawy o SSE, iż: *Na wniosek przedsiębiorcy minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie zezwolenia*. Powyższa regulacja budziła duże kontrowersje w odniesieniu do konieczności zwrotu przez przedsiębiorcę pomocy publicznej w przypadku uzyskania prawomocnej decyzji o stwierdzeniu wygaśnięcia zezwolenia⁶⁷.

Tak jak bowiem wskazano powyżej, zarówno w poprzednim, jak i w obecnym stanie prawnym, cofnięcie zezwolenia strefowego wiąże się z koniecznością zwrotu uzyskanej przez

---

⁶⁴ Kopia prawomocnej decyzji administracyjnej o cofnięciu zezwolenia jest przekazywana naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego (art. 12b ust. 2 ustawy o SSE).

⁶⁵ Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1854).

⁶⁶ M. Pachucki, *Zagadnienia proceduralne wniosku o zmianę i wygaszenie zezwolenia*, Strefa – Magazyn Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, kwiecień 2010; P. Sancewicz, dz. cyt., *Wygaśnięcie zezwolenia...*, s. 250-251.

⁶⁷ P. Sancewicz, dz. cyt., *Wygaśnięcie zezwolenia...*, s. 241-252.

przedsiębiorcę pomocy publicznej, co wynika wprost z przepisów podatkowych, które nie uległy w tym zakresie zmianie (art. 17 ust. 5 ustawy o CIT oraz 21 ust. 5b ustawy o PIT)⁶⁸.

Natomiast, w odniesieniu do stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego, kwestia ta była kontrowersyjna, ponieważ tak jak wskazano powyżej, w tym zakresie nie było wyczerpujących regulacji ustawowych. Ponadto, ustawa o SSE nie wprowadzała szczególnych wymogów w odniesieniu do wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia strefowego.

Powyższa kwestia stała się przedmiotem licznych rozstrzygnięć organów podatkowych. Pozostaje wyrazić żal, że na ten ważny temat nie wypowiedział się Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako krajowy organ nadzorujący udzielnie pomocy publicznej, czy też minister właściwy do spraw gospodarki jako organ właściwy w sprawach stwierdzania wygaśnięcia zezwoleń strefowych.

Przechodząc do poszczególnych interpretacji wydawanych w tym zakresie przez organy podatkowe, należy podkreślić, że część organów podatkowych stała na stanowisku, że w przypadku stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego należy zwrócić pomoc publiczną – przykładowo Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji z dnia 19 listopada 2014 r., sygn. IPTPB3/423-284/14-2/IR⁶⁹), podczas gdy część organów zajęła korzystne dla przedsiębiorców stanowisko przeciwne (np. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach z 6 sierpnia 2013 r., sygn. IBPBI/2/423-526/13/AK)⁷⁰. W przedmiotowej interpretacji organ stanął na stanowisku, że:

(...) stwierdzenie wygaśnięcia Zezwolenia przez Ministra Gospodarki na wniosek przedsiębiorcy - Spółki, nie będzie wiązało się dla Niej z utratą prawa do zwolnienia podatkowego i obowiązkiem zwrotu pomocy publicznej wykorzystanej do momentu wygaśnięcia Zezwolenia.

Reasumując, w przypadku stwierdzenia przez Ministra Gospodarki wygaśnięcia Zezwolenia w trybie określonym w art. 19 ust. 5 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, Spółka nie utraci prawa do wykorzystanej dotychczas pomocy publicznej w formie zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych (w okresie od wydania do wygaszenia

---

⁶⁸ Zmianą jest natomiast w tym zakresie dodanie wcześniej już przytoczonego art. 12b ustawy o SSE, który uregulował udział właściwego naczelnika urzędu skarbowego w postępowaniu w sprawie cofnięcia zezwolenia strefowego.

⁶⁹ Organ podatkowy w przedmiotowej interpretacji zajął kontrowersyjne stanowisko, zgodnie z którym brak obowiązku zapłaty przez Wnioskodawcę podatku dochodowego od osób prawnych objętego zwolnieniem, nie jest to równoznaczny z brakiem obowiązku zwrotu otrzymanej przez Wnioskodawcę pomocy publicznej. W konsekwencji, stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym nie będzie On zobowiązany do zwrotu otrzymanej pomocy publicznej, z której korzystał w formie zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w przypadku stwierdzenia wygaśnięcia Zezwolenia na podstawie przepisu art. 19 ust. 5 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych należy uznać za nieprawidłowe.

⁷⁰ Podobnie Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy w interpretacji z 31 stycznia 2013 r., sygn. ITPB3/423-667/12/MK

Zezwolenia), z którego korzystała na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 updog i w konsekwencji nie będzie zobowiązana do zwrotu wykorzystanej dotychczas pomocy publicznej.

Warto wskazać, że w ostatnim czasie zaczęło przeważać niekorzystne dla podatników stanowisko, ponieważ Minister Finansów z urzędu dokonał zmiany korzystnych dla nich indywidualnych interpretacji podatkowych (interpretacja z 30 października 2013 r., sygn. DD10/033/158/ZDA/13/RD-37443; interpretacja z 22 października 2013 r., sygn. DD10/033/103/MZO/13/RD-87617; interpretacja z 24 października 2013 r., sygn. DD10/033/94/MZB/13/RD-87617; interpretacja z 18 października 2013 r., sygn. DD10/033/99/MZO/13/RD-87617); interpretacja z 29 września 2015 r., sygn. DD10/033/96/MZB/13/RD-87617/13. W wydawanych w ten sposób interpretacjach Minister Finansów wywodził, że stanowisko podatnika, zgodnie z którym podatek nie utracił prawa do wykorzystanej dotychczas pomocy publicznej, a zatem nie jest zobowiązany do zwrotu wykorzystanej dotychczas pomocy, należy uznać za nieprawidłowe.

Od 6 stycznia 2015 r. doprecyzowano i rozszerzono regulacje dotyczące stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego. W chwili obecnej, zgodnie z art. 19 ust. 5 ustawy o SSE, z tej instytucji prawnej mogą skorzystać wyłącznie:

- 1) przedsiębiorcy, którzy nie skorzystali z pomocy publicznej na podstawie właściwego zezwolenia strefowego, lub
- 2) przedsiębiorcy, którzy korzystali z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą o SSE i spełnili wszystkie warunki określone w zezwoleniu strefowym oraz warunki udzielania pomocy publicznej określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy o SSE (w praktyce przepisy rozporządzenia z dnia 10 grudnia 2008 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom działającym na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenach specjalnych stref ekonomicznych).

Powyższe potwierdza fakt, że do wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia strefowego należy dołączyć oświadczenie o niekorzystaniu z pomocy publicznej lub oświadczenie o realizacji warunków udzielenia pomocy publicznej pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań (art. 19 ust. 6 ustawy o SSE)⁷¹.

---

⁷¹ Art. 19 ust. 7 ustawy o SSE: Oświadczenie, o którym mowa w art. 19 ust. 6 ustawy o SSE, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności

Zgodnie z art. 12b ust. 2 ustawy o SSE, wygaśnięcia zezwolenia strefowego, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

W uzasadnieniu projektu ustawy zmieniającej ustawę o SSE⁷² wskazano, że pierwotną ideą znowelizowanych przepisów dotyczących stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego jest umożliwienie wycofania z obrotu prawnego zezwolenia strefowego, w sytuacji gdy przedsiębiorca zrezygnował z realizacji inwestycji lub istotnie zmienił plany co do jej zakresu, a więc nie zaczął korzystać ze zwolnienia z podatku dochodowego w SSE.

Jednakże, jak dalej podkreśla się w uzasadnieniu, w wyniku kryzysu wnioski o stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia zaczęły składać również ci przedsiębiorcy, którzy rozpoczęli korzystanie ze zwolnienia podatkowego, ale z uwagi na konieczność ograniczenia produkcji nie byli w stanie zrealizować warunków zezwolenia, w zdecydowanej większości warunku dotyczącego osiągnięcia lub utrzymania poziomu zatrudnienia określonego w zezwoleniu strefowym⁷³. Stąd też wystąpiła konieczność precyzyjnego wskazania przesłanek możliwości złożenia przez przedsiębiorcę wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia strefowego.

Podobnie jak w poprzednim stanie prawnym, jak wynika z art. 19 ust. 5 ustawy o SSE decyzja ministra właściwego do spraw gospodarki w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia strefowego jest podejmowana wyłącznie na wniosek przedsiębiorcy⁷⁴. Z powyższego wynika, że w przeciwieństwie do decyzji o cofnięciu zezwolenia strefowego, decyzja o jego wygaśnięciu nie może być podjęta z urzędu⁷⁵.

Postępowania związane z zezwoleniami na prowadzenie działalności na terenie SSE są postępowaniami szczególnymi, które są regulowane przez przepisy ustawy o SSE oraz rozporządzenia dotyczące działalności w strefach⁷⁶. W ustawie o SSE brak jednak szczegółowych przepisów dotyczących wygaśnięcia zezwolenia strefowego, dlatego też, przy prowadzeniu takiego postępowania, należy stosować do nich odpowiednie przepisy k.p.a.,

---

karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

⁷² Druk sejmowy nr 2856.

⁷³ Tamże.

⁷⁴ P. Sancewicz, dz. cyt., *Wygaśnięcie...*, s. 244.

⁷⁵ Tamże.

⁷⁶ Tamże.

nawet pomimo braku bezpośredniego odwołania w tym zakresie do przepisów k.p.a., wzorem art. 16 ust. 6 ustawy o SSE⁷⁷. Należy przy tym podkreślić, że w tym zakresie, przepisy ustawy o SSE nie uległy zmianie.

Zgodnie z art. 162 § 1 pkt 1 k.p.a., organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony.

Przenosząc brzmienie powyższego przepisu na grunt praktyki podatkowej, należy stwierdzić, że w odniesieniu do przedsiębiorcy strefowego, bezprzedmiotowość będzie zachodzić wtedy, kiedy przedsiębiorca ten nie będzie już chciał lub mógł realizować działalności na terenie SSE, czy też zakończy się jego byt prawny np. w wyniku likwidacji lub upadłości⁷⁸. Oczywiście, w znowelizowanym stanie prawnym należy uwzględnić dodatkowe przesłanki wskazane w art. 19 ustawy o SSE, tj. przedsiębiorca nie skorzystał z pomocy publicznej albo wypełnił wszystkie przewidziane prawem pomocy publicznej warunki jej udzielania. Nie jest bowiem zasadne, a także nie leży w interesie społecznym, aby w obrocie prawnym pozostawało zezwolenie strefowe, które jest bezprzedmiotowe.

Należy podtrzymać już wcześniej wyrażony pogląd, zgodnie z którym decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia zezwolenia jest decyzją związaną – minister właściwy do spraw gospodarki ma swobodę określenia, czy wystąpiły przesłanki wygaśnięcia zezwolenia, czy też nie⁷⁹. Jednakże, gdy już stwierdzi, że takie przesłanki wystąpiły, obligatoryjnie wydaje decyzję o wygaśnięciu zezwolenia⁸⁰. Należy podkreślić, że poprzez dodanie nowelizacją kolejnych przesłanek związany charakter decyzji o stwierdzeniu wygaśnięcia zezwolenia strefowego uległ pogłębieniu.

Podsumowanie

W poprzednim stanie prawnym, możliwe było stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia strefowego w przypadku skorzystania przez przedsiębiorcę z pomocy publicznej w postaci zwolnienia podatkowego. Jednakże, przepisy prawne nie rozstrzygały, czy przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu pomocy publicznej. W ostatnim czasie organy podatkowe, zwłaszcza

---

⁷⁷ Tamże. Art. 16 ust. 6 ustawy o SSE: Do postępowania w sprawie udzielania, cofania i zmiany zezwolenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.).

⁷⁸ P. Sancewicz, dz. cyt., *Wygaśnięcie...*, s. 245.

⁷⁹ Tamże.

⁸⁰ Tamże.

Minister Finansów zmieniając z urzędu korzystne dla podatników interpretacje, stanęły na stanowisku, że na przedsiębiorcach może ciążyć obowiązek zwrotu pomocy publicznej.

Należy podkreślić, że po dokonanej nowelizacji, można stwierdzić wygaśnięcie zezwolenia strefowego wyłącznie w sytuacji, gdy przedsiębiorca nie skorzystał z pomocy publicznej lub spełnił wszystkie warunki przewidziane prawem pomocy publicznej. W konsekwencji, ograniczono ilość sytuacji, w których przedsiębiorca rezygnuje z zezwolenia strefowego i nie jest zobowiązany do zwrotu pomocy publicznej.

Należy podkreślić, że zmiana dla przedsiębiorców w tym zakresie jest istotna, ponieważ w chwili obecnej, aby uzyskać stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia strefowego, przedsiębiorcy, którzy korzystali z pomocy publicznej muszą wykazać, że spełnili wszystkie warunki określone w zezwoleniu strefowym i przepisach dotyczących pomocy publicznej, względnie, że nie skorzystali z pomocy publicznej, podczas gdy w poprzednim stanie prawnym musieli potencjalnie jedynie wykazać, że decyzja stała się dla nich bezprzedmiotowa w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pomimo powyższego, należy pozytywnie ocenić dokonaną zmianę przepisów ustawy o SSE. Obowiązujące poprzednio regulacje wprowadzały znaczną sferę niepewności, a także wyposażały ministra właściwego do spraw gospodarki w zbyt szeroką sferę uznaniowości. Ponadto, nie było wiadomo, jaki był zamiar ustawodawcy w odniesieniu do przedsiębiorców kończących działalność na podstawie zezwolenia strefowego. Poprzez zmianę art. 19 ustawy o SSE ta sfera niepewności została zlikwidowana lub ograniczona, co zresztą okaże się w toku dalszej praktyki podatkowej w tym zakresie.

Można postawić tezę, że obecne unormowanie instytucji wygaśnięcia zezwolenia strefowego lepiej wyraża intencje ustawodawcy wobec przedsiębiorców rezygnujących z zezwolenia strefowego

Bibliografia

1. Barański P. (red.) *Specjalne strefy ekonomiczne – Edycja 2011*, P., Warszawa 2011
2. Czerwińska E., *Specjalne strefy ekonomiczne w świetle negocjacji z UE*, Kancelaria Sejmu RP, Biuro Studiów i Ekspertyz, Informacja nr 751a
3. Dobaczewska A., *Specjalne strefy i obszary gospodarcze* [w:] A. Powalowski (red.), *Publiczne prawo gospodarcze*, Warszawa 2011
4. Grabowski J., *Specjalne strefy ekonomiczne. Charakterystyka prawna*, „Studia Iuridica” 1996, nr XXXII
5. Horubski K., *Charakter prawny zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej uprawniającego do korzystania z pomocy publicznej* [w:] praca zbiorowa L. Kieres (red.), *Środki prawne publicznego prawa gospodarczego*, Wrocław 2007
6. Horubski K., *Prawne warunki inwestowania w specjalnych strefach ekonomicznych* [w:] praca zbiorowa R. Biskup (red.), M. Ganczar (red.), *Warunki podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w rejonach przygranicznych Polski i Ukrainy*, Lublin 2007
7. Jurczyk Z., *Specjalne strefy ekonomiczne w świetle kontroli pomocy publicznej sprawowanej przez Komisję Europejską*, „Prawo Unii Europejskiej” 2004, nr 9
8. Kędra E., *Specjalne strefy ekonomiczne w Polsce jako forma pomocy regionalnej państwa*, [w:] praca zbiorowa Pikulski (red.), W. Pływaczewski (red.), J. Dobkowski (red.), *Przemiany doktrynalne i systemowe prawa publicznego*, Olsztyn 2002
9. Leoński Z., *Problematyka administracyjnoprawna tzw. stref specjalnych* (w:) *Materialne prawo administracyjne*, CH Beck, Warszawa 2006
10. Marquardt P., *Pomoc publiczna dla małych i średnich przedsiębiorstw*, Warszawa 2007
11. Michaliszyn A., Pośniak A., *Specjalne strefy ekonomiczne po 1 maja 2004 r.*, „Przegląd Podatkowy” 2004, nr 5
12. Mika J. F., Piekarczyk R., *Podatkowe aspekty działalności w specjalnych strefach ekonomicznych*, Wrocław 2012
13. Ofiarska M., *Specjalne strefy ekonomiczne w Polsce. Zagadnienia publicznoprawne*, Szczecin 2000
14. Otawski P., *O koncepcji obszaru specjalnego* [w:] praca zbiorowa R. Budzinowski (red.), *Prawo i Administracja*, Tom II, Piła 2003
15. Pachucki M., *Zagadnienia proceduralne wniosku o zmianę i wygaszenie zezwolenia*, Strefa – Magazyn Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej, kwiecień 2010

16. Pięta-Mintus R., Truskolawski A., *Specjalne Strefy Ekonomiczne – instrument promowania inwestycji poprzez zwolnienia podatkowe*, „Przegląd Podatkowy” 2009, nr 1
17. Popowska B., *Wieloznaczność terminu „zezwolenie” w świetle ustawodawstwa gospodarczego*, [w:] praca zbiorowa Z. Cieślak, Z. Niewiadomski (red.), *Prawo do dobrej administracji. Materiały ze zjazdu Katedr prawa i postępowania Administracyjnego Warszawa-Dębe 23-25 września 2002 r.*, Warszawa 2003
18. Sancewicz P., *Ceny transferowe w specjalnych strefach ekonomicznych ze szczególnym uwzględnieniem sposobu ustalania ceny między jednostką strefową a pozastrefową*, „Kwartalnik Prawo-Społeczeństwo, Ekonomia” 2015
19. Sancewicz P., *Wygaśnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w specjalnej strefie ekonomicznej*, seria Prawo i Administracja, t. IX, Piła 2010
20. Sancewicz P., *Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w specjalnej strefie ekonomicznej z uwzględnieniem procedur udzielania pomocy publicznej* [w:] B. Popowska (red.), *Swoistość procedur publicznego prawa gospodarczego*, Poznań 2013 s. 171-200.
21. Smaga M., *Zezwolenie na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej*, [w:] praca zbiorowa E. Knosala (red.), A. Matan (red.), G. Łaszczycza (red.), *Prawo administracyjne w okresie transformacji ustrojowej*, Kraków 1999
22. Szulc R., *Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych w Polsce*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2001, nr 2
23. Szydło M., *Swoboda działalności gospodarczej*, Warszawa 2005
24. Tynel P., *Specjalne strefy ekonomiczne po 2020 roku. Analiza dotychczasowej działalności oraz perspektywy funkcjonowania*, Warszawa 2011
25. Waligórski M. A., *Administracyjnoprawna reglamentacja działalności gospodarczej w tzw. specjalnych strefach ekonomicznych*, „Studia Prawnicze” 1997, nr 2
26. Zacharko L., *Wybrane refleksje nad istotą sfery specjalnej w prawie administracyjnym, jej rodzajami i implikacjami w sferze skutków prawnych* [w:] praca zbiorowa J. Supernat (red.), *Miedzy tradycją a przyszłością w nauce prawa administracyjnego: księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Janowi Bociowi*, Wrocław 2009
27. Ziemski K., *Akt administracyjny i jego alternatywy*, [w:] praca zbiorowa J. Zimmermann (red.), *Koncepcja systemu prawa administracyjnego*, Warszawa–Kraków 2007
28. Ziemski K., *Indywidualny akt administracyjny jako forma prawna działania administracji*, Poznań 2005

Streszczenie

Celem niniejszego artykułu jest porównanie obecnie obowiązującej regulacji dotyczącej wygaśnięcia zezwolenia strefowego, tj. regulacji wprowadzonej ustawą nowelizującą ustawę o SSE do regulacji wcześniej obowiązujących. Podjęta analiza stanowi płaszczyznę do wysunięcia wniosków, która regulacja lepiej realizuje cele SSE oraz jest korzystniejsza z punktu widzenia korzystania przez przedsiębiorców z pomocy publicznej. W artykule wskazano, że obowiązujące poprzednio regulacje wprowadzały znaczną sferę niepewności, a także wyposażały ministra właściwego do spraw gospodarki w zbyt szeroką sferę uznaniowości. Wprowadzone zmiany do ustawy o SSE doprowadziły do ograniczenia tej sfery niepewności.

Słowa kluczowe

Pomoc publiczna, zezwolenie strefowe, specjalne strefy ekonomiczne, wygaśnięcie zezwolenia

O autorze

Paweł Sancewicz - Paweł Sancewicz jest doktorem nauk prawnych i doradcą podatkowym w PwC. Obronił w Katedrze Publicznego Prawa Gospodarczego WPiA UAM pracę doktorską poświęconą wspieraniu działalności innowacyjnej. Odbył staż w Katedrze Prawa Publicznego oraz Kommunalwissenschaftliches Institut na Uniwersytecie w Poczdamie.

Summary

The purpose of this paper is to compare the current regulations concerning the termination of a SEZ permit, i. e. the regulation introduced by the Act amending the SEZ Act to the prior binding regulations in this respect. The analysis provides an opportunity to determine which regulation better fulfill the SEZ's objectives and are more beneficial from the entrepreneurs' point of view. The article points out that the regulations, which were previously in force, had introduced considerable uncertainty and provided the minister of economy too much administrative discretion. The changes introduced to the SEZ Act have considerably reduced this uncertainty.

Key words

State aid, special economic zones, SEZ permit, termination of SEZ permit